

En helhjertet søger

Når ting bliver væk, kan det hjælpe at spørge mor

Ting bliver væk. Det oplever vi alle. I går lå nøglerne på kommoden. Men nu er de væk. Mærkeligt. Hvor er de blevet af? Det er nok en situation, vi alle kender til i større eller mindre grad.

Hvad gør man så? Man kan jo begynde med at lede efter det, der er blevet væk. Men hvis man er barn,

kan man også gøre noget andet. Man kan spørge mor eller far.

Mor kan finde det

Når mange børn hurtigt griber til den løsning, er det nok, fordi de har erfaring med, at forældrene både kan og vil hjælpe dem. Og det er jo egentlig et tegn på, at de stoler på forældrene.

Et udtryk, jeg har hørt, lyder sådan her: »Ting er først blevet helt væk, ►

Foto: Artem Peretiatko/iStock/Getty Images Plus

► når mor ikke kan finde dem.« Sådan er der nok en del børn og unge, der tænker. Når et eller andet er blevet væk, går der derfor ikke lang tid, før man kan høre: »Mor, hvor er min trøje blevet af?« »Ved du, hvor jeg lagde min bog, mor?«

I mange familier er det nok oftest mor, der bliver kaldt på. Og det virker, for mange mødre har stor erfaring med, hvordan man leder efter ting, der er blevet væk.

Giver ikke op

Det er godt, når mødre og fædre er gode til at finde forsvundne ting.

Men når selv mor ikke kan finde det, der er blevet væk, så er tingesten blevet helt væk.

I Bibelen skildres Gud som en, der er god til at søge og finde. Når han søger, giver han ikke op. Men det er ikke ting og sager, Gud først og fremmest er interesseret i. Det er mennesker, han søger og finder.

En mor eller far er nogle gange nødt til at opgive søgeprocessen. Men Gud bliver ved med at søge efter mennesker. Hvorfor gør han det? Han gør det af kærlighed og med et varmt og bankende hjerte. Det kan ske, at en mor eller far irriteret siger: »Hvorfor kan du ikke holde styr på dine ting?« Og så søger forældrene måske kun halvhjertet.

Men Gud er en helhjertet søger. Han er ikke ligeglad med mennesker, men ønsker, at alle skal tro på ham og leve i troens fællesskab med ham.

Gunner Jensen

Indre Missions Telefonandagt
NETANDAGTEN.DK

Missionær Jørgen Bloch,
Rønders, holder to minutters
andagt i uge 19

70 300 150

75 82 33 60

jesusnet.dk

Læs om Guds omsorg på:
jesusnet.dk/svar/3686

Den gode hyrde

Jesus sagde: »Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene. Den, der er daglejer og ikke er hyrde og ikke selv ejer fårene, ser ulven komme og lader fårene i stikken og flygter, og ulven går på rov blandt dem og jager dem fra hinanden ...«

*Fra søndagens tekst i kirkerne:
Johannesevangeliet kapitel 10, vers 11-16*

Jesus tilbyder tryghed

Forestil dig en smuk og rolig sommerdag med fuglesang og hvide får på en grøn mark. Alt ånder fred og idyl.

Pludselig sker der noget. Den hvide flok på marken spredes, og fårene drøner hver deres vej. En hund er løbet ind på marken; lige ind i flokken af de fredeligt græssende uldtotter.

Ejeren af fårene er ikke i nærheden, kun det elektriske hegn, og hvis et får er skræmt nok, løber det også igennem det, uden den sædvanlige frygt for det kraftige stød. På den anden side venter en voksende utryghed.

Sådan kan det også være for os mennesker. Alt kan se stille og fredfyldt ud, men den dag sygdom, død og brudte relationer forstyrrer freden, er der ingen, der virkelig kan gøre det fredfyldt og trygt igen. Måske prøver vi at stikke af gennem det

elektriske hegn, ud til endnu mere utryghed.

En bedre udvej er dog at løbe hen til ejeren hen til Jesus. Hvordan? Ved at tro på, at han satte sit liv til for os på korset og tilbyder os tryghed i alt det utrygge, selv i døden.

Morten Stubkjær Klausen

Spildte Guds ord på Balle-Lars

*Der findes ikke et menneske,
som Gud har opgivet*

Udtrykket *Spildte Guds ord på Balle-Lars* er titlen på en bog skrevet i slutningen af 1800-tallet. Den handler om Lars Nielsen Bahl, som var dømt for mord. En præst havde flere gange forsøgt at få ham til at bekende og angre, men hver gang benægtede Balle-Lars at have begået mordet. Præsten skrev, at han var »forstokket og uimodtagelig for Religionens Paavirkning«. Det var *Spildte Guds ord paa Balle-Lars*.

Men har vi lov til at sige eller tænke sådan? Vi har tendens til at dele mennesker op i kategorier. Der er de modtagelige og de positivt interesserede. Og så er der dem, der er umulige at nå ind til. Men det er jo skrækkeligt at tænke sådan!

Sådan tænker Gud ikke. Der findes ikke et menneske, som han har opgivet. Guds ord er for alle. Det ser vi i lignelsen om sædemanden, som spreder sit korn vidt og bredt, uanset at meget går til spilde. Sådan er Gud ødsel og spreder om sig med sit ord,

Foto: fhoque/iStock/Getty Images Plus

vel vidende at ikke alle tager imod det.

Vi ved ikke på forhånd, hvem det kan betale sig at fortælle om Jesus. Det er ikke menneskers opgave at afgøre det. Det nytter ikke at falde for fristelsen til at forandre budskabet og tage andre såkorn frem. Guds løfte om frelse og vækst i troen er alene knyttet til ordet om Jesus som korsfæstet og opstanden. Jesus' død på korset betyder frelse for enhver, der tager imod.

Morten Mouritzen